

SZOLNOK-DOBOKA

Megjelen minden csütörtökön.

Szerkesztőség Kossuth Lajos-utca 4. szám alatt van.
Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 3-5.

Felelős szerkesztő:

Dr. Br. HORVÁTH EMIL.

Hirdetési árak egész oldal 48 K.

Hivatalos hirdetések árszabály szerint.

Előfizetési ár: egész évre 10 K.

Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

Felhívás!

Egyszer valamikor régen, talán néhány év előtt a magyar főváros haza hozta Kossuth Lajost, hogy halópora a haza földével egyesüljön. Ilyen régidőre kicsoda emlékeznek már.

Sietős az utunk; nem kószálhatunk be minden ligetet, még ha istenek lakják is; és nem pihenhetünk meg minden árnyékban, ha mindjárt a nemzeti gyász sötét fátyola okozza is azt.

Haladnunk kell, hogy el ne hagyjon a többi. A kik im, előre törnek szörnyű ökleléssel, minden virágot eltipornak, minden szemetet földkavarnak, minden sáracsatornán keresztül gázolnak — némelyik térdig jár benne, a másik nyakig; de bele nem fullad egy se, hanem megy tovább, soha hátra nem néz, mindig előre, neki a partnak csuszva, mászva, négykézláb hasra feküdve, térden rimánkodva, föl a meredek úton a meddig csak lehet, sőt azon is túl, hol már nem hallható a köztétel moraja és nem érezhető a büntetője keze.

Ebben a nagy sietségben kicsoda gondol a multra? Kinek jut ideje arra, hogy megálljon egy-egy halványuló emlék előtt és cziprusaságot tegyen egy-egy sirhalomra? Ilyfajta révedezésre bizony nincs idő. Mért a többi megy, fut, rohan és aki megáll egy könyvet ejteni: lemarad a vonatról, helyét elfoglalják, késését félremagyarázzák; gyanússá lesz és meg nem bízható.

Arról a Kossuth Lajosról, akit egykor régen, ki tudná mikor, talán még a regévilágban, a magyar főváros hazahozatott, egy buzgó és szorgalmas buvár ezernyi emléket gyűjtött össze. Képeket, rajzokat, metszeteket, szobrokat, iratokat igen nagy mennyiségben. A gyűjteményt fegyverek, ruhák, zászlók, bilincsek, falragaszok, főljegyzések, levelek, okmányok, térképek egészítik ki a szabadságharc korából.

Együtt az egész egy gazdag, változatos, jól rendezett, értékes muzeum; gyönyör

a szemlélőknek, oltár a hazafinak, kincs a történetirónak. Voltaképpen a reménynek egy sugárkévéje, mely fényözönt vet a múltból a jövő felé. Egy mérleg a nemzet valódi értékéről. Tanuságtétele a rejtve élő közéronek. Figyelmeztetés a kötelességek becsületes betöltésére. Élő, látható, megfogható, beszélő história arról, hogy önértet, bizalom, hit, a jognak tisztelete, a szabadságnak szeretete, a hazafiságnak önzetlensége miként tudja a próbák nehéz napjaiban hőskölteménynyé varázsolni a nemzet köztevékenységét.

Ilyen ez a muzeum.

Gyűjtője, tulajdonosa Kreith Béla gróf. Ügyszeretetének, lankadatlan buzgóságának és szakértelmének méltó eredménye ez a gyűjtemény. Becses nekünk is, kikben kegyelet él.

Ennek a gyűjteménynek a magyar főváros helyet adott üres műcsarnokában. Ott volt egy és fél évig. Azt azonban nem engedték meg, hogy nyilvános látogatásra megnyitható legyen. Mintha dugáru volna, ami ott van. Avagy talán egy erkölcsi robantó szertár, mely lánggra lobban halk sohajoktól? Képzeldés. Nem vagyunk olyan gyulékonyak. Okunk sincs, erőnk sincs, tüzünk sincs hozzá, vérünkben sok a savó, lelkünkben nagy a renyheség.

Nyugta az emlékek ne legyen.

Nosza, ki vele! Tessék elhúrozolni!

És más helyet nem adtak helyette.

A hősök, vértanúk és Kossuth Atyánk emléktárgyainak pedig kilencztizedrésze rossz raktárba került vízfordó- és szemetes kocsi közé, mivel gróf Kreith Béla a már föladott vagyonán kívül többet nem áldozhatott a Kossuth-muzeumra.

A nemzeti muzeum kijelentette, hogy ezidő szerint nincsen helye akkora gyűjtemény befogadására.

De a német Goethe emlékeknek tudtak igen szép helyet adni az Akadémia palotájában.

Oly furcsa dolog ez, mintha a Kossuth-

ereklyéknek palotát emelne Berlin, de Goethe vagy Bismarck emléktárgyaknak nem juttatna helyet, azok szállástalanok lennének a német fővárosban, mint nálunk a Kossuth-muzeum.

Ez a rettenetes közöny eszünkbe juttatja Kossuth Lajosnak egy megjegyzését. Midőn a gyűjtemény alapítója Turinban dicsekedve említette, hogy ezer és néhányféle Kossuth-képnek a kiadmánya van már összegyűjtve. Keserűen jegyezte meg erre Kossuth:

Vigyázzanak, hogy a mai generációnak hazafiatlan politikát űző nagyobb része, csupa közönyből, még a szemétdombra ne juttassa az 1848-49-i hősök emléktárgyait az én sokféle arczképeimmel együtt.

De azért nem esünk kétségbe.

Talán vannak még a mai generációnak is hazafiasabb tagjai, a kik nem engedik elpusztulni a hősök és vértanúk e valósgos Pantheonát.

Dr. Kacziány Géza jeles írónk és történészünk megírta a szabadságharc összes vértanuinak könyvét. Tíz évi tanulmány és kutatás nyomán leírta és a muzeum képeiből illusztrálta az 1848-49-, 1850-, 1851-, 1852- és 1853-ban történt összes kivégzéseket, Magyar Vértanúk Könyve cím alatt.

Vas József adta ki százhatvannégy arczképpel, a kivégzéseket mutató többnyire egykoru képekkel és 12 színes műlappal illusztrálva, díszes kötésben ezt a művet.

Az első kiadásnak az összes jövedelmét a muzeum fenntartására adományozta a kiadó.

A műnek ára 6 korona 80 fillér, de lehet belőle tíz és husz koronás példányokat rendelni a muzeum támogatására, melyek igen vastag papíron és nagyon díszesen vannak kiállítva.

Megrendelhetők e lapoktól egyszerű levelezési lappal is.

Ajánljuk az album megvételét, mert az 1848-49-i hősök, vértanúk és Kossuth Lajos emlékeit mentjük meg ezzel.

TÁRCZA.

Verejték és vér.

Irta: Kazár Emil.

Nagy forró sikságon villogva mutogatják magokat a fehér tanyaházak. Egy-egy kis fehér koczká mintha véletlenül került volna oda a szürke-zöld és fakó terítékre. Imitt-amott akác; hosszú, vékony jegenye.

A vadvizek szakgatott foltokban ragyognak. Az istenverte szikes föld, mintha a lesóványodott föld fehérlelő bordáit mutogatná, ahogy a nyomorék koldus senyvedt és inaszakadt fogatkozását és halálos bénaságát. Oh édes Alföld, ez csak egy-egy szemölcsöd, fajtádból eredő anyajegyed, életerődből való furcsa kedvtelésed. Lám, arrább mindjárt beszorított magad keresztekkel, asztagokkal, kazlakkal. Amint így nézem végig a vasút ablakából, szinte azt hiszem, hogy az összehordott termés óriás nyáj, mely legel; de nevetek magamban a gondolatra, hogy valaki más is azt képzelné, akit az expressz-vonat, ki tudja honnan, röpit ide. Ez a te igaz képed, édes szülőföldem, te fölséges róna, a mi tápláló emlénk, a mi szülő méhünk.

A nagy laposon itt is, ott is fodrosodik egy-egy csik fásor, mintha a föld mélyéből maradt volna ki, hasonlóképpen a hirtelen lecsapott láda fedele közt nyikkant holmihoz. Gondolhatja az ember, hogy talán ott, ahol a fa, ott már erdő kezdődik. Dehogy! Erdő nem teszi lábát ide, nem gázol ebbe a földbe. Egy sor fa a mesgye mellett határszélnek; árnyékadónak, csak egy-egy kis sötét erecske, mint a szem fehérében is akad. A kedves föld szakadatlanul nyílt, meztelen, mint egy antik istennő.

Amott egy ponton sűrűbben meredeznek a

jegenyék, nagyobb a fáktól alkotott fodros zöldelés. Ha van ott tanyaház, azt is eltakarja. Innen is, onnan is, amonnan is messze esik falutól, várostól. Össze-vissza csak a tornyok hegyét, gőzmalmok kéményét, egy néhány szelmalmot lehet látni. Füst a fák közül nem száll ki. Út vagy ösvény, mely ide kanyarodnék, szekérnyom nincs a tanya körül. Mérges ebugatás hallatszik csupán. Akác, nyírfa, jegenye, terebélyes topoly, ezüstlevelű nyárfa takar el egy darabka földet. Olykor puskaalóvós dőrejét viszi szét a szél. A fészkelni akaró varjakat így riasztja el valaki, aki ott lakik a sűrűségben, aki egyedül akar itt élni, egy öreg ember. Csak ritkán látják, mikor két nagy komondorját megsétáltatja, vagy bemegy az adóhivatalba, melytől semmiféle remeteségnek nincs háborítatlan magánya. Akkor vásárol egyet-mást a fűszereseknél. Ismerőse senki. Nem beszél többet, mint amennyi okvetetlen szükség. Már megszokták s a zsendár sem keresi föl tanyáját.

A szolgabíró azt mondja, hogy valahonnan a Tiszamellékéről jött. Ezt a kis darab földet megvette. Senkije sincs egyes-egyedül él. A neve Bende Mihály. Mi volt, mi nem volt, nem tudni. Gazdálkodónak állítja magát. Már a hetvenedik esztendő tapossa. Templomba, semmi felekezethez nem jár, a papbért mindeniknek fizeti. Gondolták nazarénus, de nem igaz, s a nazarénusokat elkergette magától.

A herpályi viczinális vasúthoz tettünk fölméréseket, mikor ehhez a tanyához jutottam.

— A süket tanya! — szolt a kocsis, aki elvitt a műszereimmel és a két figuránssal. Valami vénség lakik benne, de nem tudjuk ki.

Láttam, hogy különb tanya a többinél. Máshol alig akad egy bokor. Itt sűrűség takar mindent. Amint a közelben megálltunk, két kutya rohant ránk, de a fák közül egy hang rögtön visszahurrogta. Senki nem jött elénk. Én dolgom után néztem.

Még nem volt dél, mikor hirtelen zivatar támadt, az eső szakadni kezdett. Nem mutatkozott más menedékhely, mint a Süket-tanya. Mi magunk hárman és a szekér minden habozás nélkül oda hajtottunk, hol a sövénykerítésen nyírágkból összeállított kaput találtunk. Egy csontos öreg ember már ott várt; rögtön kinyitotta az alacsony kaput.

— Gondoltam! — szolt — hogy hozzám fognak jönni. Alkalmasint nagy és tartós eső lesz. Ahogy tudják, úgy helyezték el magukat. Bizony nálam ritka a vendég.

Durva mosó ruhába volt öltözve. Szakála, haja szabadon nőtt, mint a patriárkáké. Bemutattam magamat s ő is megmondta nevét.

— Fedél lesz. Az ebéddel nem tudom, mint elégednek meg. Magam szoktam főzni. Az nekem jó, de nem tudom, mit szólnak hozzá mások.

Kis ház volt a sűrűség közt. Épp úgy náddal fedett, mint valamennyi tanyaház. De a tornáczát hívósító szőlő futotta be és virágos kert tarkált előtte. Tisztaság és rend jól eső foglalattal vették körül a kis épületet. A gazda a tornáczon ültetett le, az enyéimet pedig utasította, hogy fogjanak össze néhány baromfit.

— Mindig itt lakik Bende úr? — kérdeztem.

— Régen.

— Mindig egyedül?

Fejével intett nagyjából. Észrevettem, hogy a kérdezősködés terhes neki. Bocsánatot kértem a háborgatásért. Semmit sem válaszolt rá.

— Erre hozzák a vasutat? — kérdezte hosszú hallgatás után.

— Még nem tudom. Most azt nézzük merre volna a legjobb.

— Ha erre hozzák, elmegyek innen. Tizenhat esztendő úgy is elég volt nekem itt. Milyen pusztító zápor! — szolt aztán hirtelen, hogy félre vigye a beszélgetést.

HIREK.

— **Szabad Lyceum.** Folyó hó 25-én Lukinich Imre dr. főgimn. tanár tartotta meg felolvasását a *praeistorikus korszakról*. Mindenki nagy érdeklődéssel olvashatta Robinsonnak, a vihar által egy puszta szigetre hányatott embernek a történetét. És a történet olvasásakor bizonyára mindenki gondolkodott azon, hogy ő mit csinált volna, ha Robinson helyzetébe kerül. Elképzelhetni mily gyerek-játék egy ilyen mostan élő embernek a dolga, ha elgondoljuk az ősemlék helyzetét, aki nek nem volt képzeletvilága, nem volt gondolkör. Az idők folyamában megszeliült a zordon éghajlat. A jégárok elolvadtak s megtölték a mai napig is meglévő völgyek folyamait. A jégtől felszabadult területeken megjelentek az őssálatok: a mammoth, bölény, szarvas, barlangi medve, az őrszlánfaj s más állatok és ezekkel együtt az ember is. Az első emberek testben és lélekben gyarlók, értelmes nyelv, ruházat, tűz hiányában a vadállatokkal örökös küzdelmet vívtak létükért. Ezen szomorú állapotból csak lassan és fokozatosan küzdött fel magát az emberi nem a Föld urává. Az első emberek, mint a mammoth, a barlangi medve s más mai nap már kiveszett állatok, barlangokban laktak, melyeknek birtokáért a vadállatokkal kellett küzdenie. Ezen őskori barlangi ember csontjai s az általa kőből készített fegyverek: balták, fejszék, nyíl- és dárdaacsúcsok, az említett állatok csontjaival együtt barlangokban találtak. Az őskori ember vadászattól és halászatból élt. Az őskori ember már a tűz fejlesztését is megismerte. Ez volt a történelem előtti idők egyik korszaka: az őskori, vagy csiszolatlan kőkorszak. A későbbi, vagy csiszolt kőkorszakban az ember fegyvereinek és a már használt házi eszközeinek már tetszetősebb alakot tudott adni. A fegyverek és eszközök csiszoltak, sokkal czifrább faragásúak voltak. Eledeleket pedig a tűz felismerésével élvezetesebbé tették. Állatokat fognak be s megszelidítik. Házi állatként a kutya, juh, kecske, ló, előfordult már. Házakat kezdtek építeni a szárazon s később a vizeken cölöpökre. Vallása is kialakulófélben volt: imádta mindazt, ami benne a félelem és hálaérzetet keltette. Az ember kegyeletos érzületének tanubizonyosságul szolgál, hogy e korszakban halottait sírokba temette. Ez a kőkorszak képezi a praeistorikus időket, a melynek történetét a most is kőkorszakban élő polinéziai vad emberek életéből és szokásaiból állithatni össze. A jelenlétők mindvégig figyelemmel hallgatták az érdekes és fölötté tanulságos felolvasást, amely hű tükröt képezi a történelemelőtti korszaknak. A fejlődés elméletét bezárja a következő felolvasás, amelyet Szendrői Gyula főgimn. tanár tart a *műveltség első nyomairól*.

Csakugyan a hirtelen megváltozott időről beszélünk, migem házi gazdám bocsánatot kért, hogy dolga után nézhessen. Szerény, de jóízű ebédet adott. Az eső nem akart szűnni.

Két kis szobája volt az öregnek, csak a legszükségesebbekkel ellátva. Fényes polituros rámban hazafiak arczképe; a legnagyobb üveg alatt Rakóczi és Kossuthé. Könyve feltűnő bőven akadt. Históriai és gazdasági munkák voltak, amint a sarkokról leolvastam.

— Bende úr bizonyára gazdálkodik? — kérdeztem.

— Nem. Minek? Kinek? Senkim nincs. Én pedig magamnak is terhemre vagyok.

Odakünn csattogott a fűrteteg. Most éppen jégeső zúdult neki. A gazdám az ablakhoz ment és kinezett. Perczekig, negyedóráig így bámolt. Egészen megfellekedett rólam, mintha nem is volnék.

— Egy kis jégverés a javából! — szolt, amint hátrafordult s meglátott, hogy én is itt vagyok. — Majd ha innen elmegy az úr, látni fogja, hogy a szél elhordta a kévéket, a víz elusztatta a kazlakat s ami még a lábán állt, a földbe pocékolta. Ilyen a föld, ilyen az Isten áldása. Ilyen... ilyen! Most volt még csak és már nincs.

Ököibe szoritotta a kezét s a láthatatlanságba fenyegetett vele.

— Semmim nincs, semmi uram. Ez a nyugalmam.

Pedig éppen nem látszott nyugodtnak. Jöttment, beszélgetésbe nem tudott fogni, vagy nem akart. Nehéznek éreztem a levegőt, szoritottak a szoba falai. Várva-vártam a zivatar mulását. De ez nem a könnyű nyári fergetegekből való volt. A nyughatatlan öreg félreismerhetetlen elszántsággal bort tett az asztalra.

— A városból hozom, hogy néha egy jó órát csináljak magamnak.

— Kérem a „Rudolf kórház” karácsonyfája érdekében. A kórház rideg falai közé, a szenvedő betegek szomorú karácsony estéjének enyhítésére az elmúlt évben a szeretet melegét vitte be Dr. Parádi Ferencz kórházigazgató főorvos neje, a mikor a szent ünnep estéjén karácsonyfát állított. Akkor a társadalom oly szívesen adakozott e célra, hogy Dr. Parádi Ferenczné ez évben is karácsonyfát állít, s e célra következő kérelem közzétételére kért fei:

„Az elmúlt évben a Rudolf kórházban felállított karácsonyfára oly szívesen és annyi szeretettel adakozott a t. közönség, hogy ez évben is azon kérelemmel fordulok Dési város t. közönségéhez, miszerint engem a kórházban felállítandó karácsonyfa felszerelésében támogatni szíveskedjék. Pénzadományokat, vagy karácsonyfa díszet, bort, süteményeket, befőttet szívesen fogadok. s ez utóbbiakat kérem czímemre, vagy közvetlen házamhoz legkésőbb december 20-áig küldeni. Dr. Parádi Ferenczné s. k.”

— **Villanyvilágítás Szamosújvárt.** Szamosújvárról írják: „A folyó hó 18-án megtartott közgyűlésen a képviselőtestület a gróf Kornis-féle ajánlat felett tárgyalt. Ábrahám Zachar főjegyző felolvasta a kiküldött bizottság jelentését. Dömötör János hiányosnak találja és hosszabb beszéd kíséretében egy határozati javaslatot ad be, mely szerint a bizottsági jelentést a közgyűlés ne vegye tudomásul, hanem adja vissza a bizottságnak és egyben utasítsa, hogy foglal kozzon kimerítőbben az 1903-ban beadott Ganz-féle ajánlattal, mely a házi kezelést és a város általi felépítést foglalja magában. A közgyűlés 44 szavazattal 8 ellenében gróf Kornis Károly ajánlatát elfogadta, s egyben mellőzte Dömötör János beadott határozati javaslatát.

— **Esküvő.** Piskolti Béla galgói állomás-főnök f. hó 16-án tartotta esküvőjét Vékony Mártával, Vékony Gábor körjegyző kedves leányával. Az anyakönyvi aktust Eperjessy József anyakönyvvezető-helyettes végezte. Az egyházi áldást Barabás Samu láposi ev. ref. lelkész adta az új párra; az újonnan szentelt templomban ez volt az első esküvő.

— **Köszönet.** A „Rudolf” kórházban az üdülő betegek szórakoztatására létesített könyvtár számára Lázár Ottóné úrnő a következő műveket ajándékozta: Viharos Gy.: Két világban. 2 kötet Mercedes: Noémi. 1 kötet. Jókai Mór: Az apja fia. 1 kötet. Savage H. R.: Hivatalos feleség. 1 kötet. Fogadja a kegyes adakozó hálás köszönetünket.

— **Áthelyezett tanítónők.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Kepri Julia szamosújvári állami polgári iskolai rendes tanítónőt jelenlegi minőségében a dési államilag segélyezett közönségi polgári leányiskolához és Kolonbán Károlyné Blazsek Piroksa keresési állami elemi iskolai tanítónőt a kolozsvári állami elemi iskolához jelenlegi minőségében áthelyezte.

Öntött, kocczintott, s amint két könyökével most már az asztal szélére támaszkodott s maga elé nézett, sokkal barátságosabbnak látszott. A zápor csapkodott s a légvonat keresztül-kasul járt ajtó és ablak közt. Ismét töltött és kocczintott.

— Az éjjelt is itt kell tölteni! — szolt. — Ilyenkor ezeken a veszekedett útakon nem lehet járni.

Igy az asztalnál az öreg enyhülni kezdett. Magyar természet, ha már a kocczintásig ment, előveszi a jobb természetét.

— Telen-nyáron itt lakik, kedves gazdám?

— Itt. Máshol sem érezném magam.

— Egyedül? És soha sem unatkozik?

— Káromkodom. Ez az, ami még könnyű.

— Nagyon nyomja valami? — kérdeztem beszédesebben, s most már én töltöttem.

— Hm! Azt hiszi, valami cifra historia?

— szolt nyersen, szinte megvetően. — Tönkrement ember vagyok. Gazda ember vagyok. Voltam, voltam! — tette hozzá durva nevetéssel. Egyszer előtött a Tisza. Azután elfagytam májusban. Aratáskor elvert a jég. Egyszer még meg is égtem. Nem egyszerre, hanem annak rendje szerint pusztultam. Na, édes uramócsém, nem elég egy életre? Átéljük, belehalunk, vagy kótyavetyére kerülünk. Ez a sorsunk. A szomszédaim, a jó ismerőseim, az atyámfiai nem tudom mivé lettek. Persze a földbe van nőve a lábunk, onnan ugyan ki nem ugrunk, akárhogy paskol is az Isten csapása. Mi itt lent izzadunk és törjük a csontunkat. Odafent elég egy sötét felleg, egy metsző szél. Legvégül jön a búza ára. Az ördögbe! Az ördög dolgozik alattunk, felettünk nincs oltalom!

Ismét fenyegetően szorult össze az ökle s lecsapott az asztalra.

— Imádság... Hm, s ha az ember az imádságtól függ! De a földnek gonosz lelkei vannak. Nem fog rajtuk az imádság. A menyörgős menyköt megfogom, ha a vityilóm tetejébe szürok egy

— **Köszönetnyilvánítás.** A dési izraelita leányegyesület e hét folyamán iskolánk 15 szegénysorsu fiu gyermekét látta el meleg téli ruházattal, lehetővé téve ez által, hogy a tanulók a hidegebb időjárás beálltával is látogathassák az iskolát. Midőn az egyesületnek s jószívú buzgó elnökének dr. Holländer Samuné urnőnek nemes cselekedetükért mély köszönetemet fejezem ki, csak arra kérem, hogy iskolánk szegény sorsú növendékeiről ne feledkezzenek meg a jövőben sem. Klein Ignác, igazgató-tanító.

— **Motorkezelő tanfolyam.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a motortulajdonosok figyelmébe ajánlja, hogy a m. kir. technológiai iparmúzeum gépcsarnokában Budapesten négy anthraczit-, koks- és faszéntűzelésre alkalmas szívórendszerű generátor-gázmotor van kiállítva, minél fogva alkalom nyílik arra, hogy az érdekelt motortulajdonosok és motorkezelők e legújabb kisipari motorok szerkezetét és kezelését rövidebb tartalmu tanfolyamokon megismerhessék. Minthogy első sorban a vidéki motortulajdonosoknak, kezelőknek és leendő kezelőknek volna érdekében egy-egy ilyen 6 napig tartó tanfolyam elvégzése, a kolozsvári kamara felhívja azokat a motortulajdonosokat és önálló iparosokat, akik motorüzemre szándékoznak berendezkedni, motort kezelnek, vagy már kezeltek és a kikkel a tulajdonosok motoraikat kezeltetni kívánják, hogy a Budapesten rendezendő tanfolyamon, a mennyiben részt óhajtanának venni, e szándékukat folyó évi december 10-ig jelentsék be kamaránkhoz. A 6—6 napos tanfolyam teljesen díjmentes és csupán személyenként 2 korona beiratási díj fizetendő. A vidékről Budapestre és vissza III. oszt. kedvezményes vasúti jegy lesz a résztvevőknek rendelkezésre adva.

— **Meggyilkolta az apját.** Borzaimas gyilkosság zavarta meg Kisilva község békés csendjét. Folyó hó 21-én este Purcsea Illést agyonlőve tálták az országuton. A megejtett nyomozás a tettest Purcsea Györgyben az áldozat édes fiának személyében derítette ki. Az elvetemült fiu teljes beismerésben van; nem ugy azonban büntérsa, a mostoha anyja, ki mindent konokul tagad.

Purcsea Illés ezelőtt két évvel másodszor nősült, feleségül véve a nálánál 10 évvel fiatalabb Morár Varvárat. A menyecske kikapós természetű volt s inkább huzódott 20 éves mostoha fiához, mint a hités urához. A fiu is hajlott a dologkerülésre, a miért apjától gyakorta dorgálásban részesült. Ezt az apa és gyermeke közti feszült viszonyt igyekezett a mostoha kihasználni, kedveskedéseivel magához lánczolv a legényt s egyre szitva benne apja iránt a gyűlöletet. A mikor kellőképen praeparálva hitte a fiut, előállott tervével, hogy a javakorában levő 45 éves urát tegyék el láb alól. Eleinte ő próbált valami mérget szerezni, de az nem sikerült s azóta még veszedelmesebben nógatta mostoha fiát.

Október hó 20-ika óta főzik a tervet a mit sem sejtő férj és apa ellen; de a kivitellel egyre késnek. A fiu sógorától kért kölcsön fegyvert, de az nem adhatott, mert künt hagyta a havasi kunyhójában. Erre a tettes kiment a hegyek közé, feltörte a mezei lakot s ellopta a puskát. Mikor hazajött, apja éppen Naszódon volt. Mostohája

nyársat. Még imádkozni sem kell hozzá. De a természet, a föld!... A fiannak azt mondtam: nem növeszted bele a lábadat a földbe. Ki veled onnan, Pali. Katona lett. Szép fiu volt. Egyszer rimádkodott, könyörgött, adjak neki pénzt, mert adóssága van. Megmutattam neki a jégverte földeket. Akkor szalmát sem arathattunk. Nem volt pénz. Pali agyonlőtte magát az adósságai miatt. Nem adhattam neki pénzt, mégis tönkre mentem. Hej, hol az irgalom, hol?

Bőszülten kiabálta:

— Hol? Hol?

Úgy szerettem volna, ha már eláll a zivatar és távozhatok. Felálltam és szórakozva néztem a könyveit. Az öreg ingerülten ismét megszólalt.

— Elátkozott föld, azt olvastam a könyvekből, amíg jól nem laktam velük. A história mártíromság, szakadatlanul mártíromság. A kenyerrünkért hiába ontjuk verejtékünket. És mennyi hiányzik ma, amihez nem elég a vérünk! Elátkozott föld, elátkozott ország! Vér és verejték. Hát ez élet? Pokolra való élet!... No, de csillapul a zivatar. Hanem ebben a sötétben ne induljon. Én aludni megyek. Jó éjt!

A reggel már derült volt, s eltávozhattam. Bizony nagy pusztulást és siránkozó meg átkozódó embereket láttam mindenfelé.

Másfél esztendő mulva ismét visszakérültem erre a helyre, mert a vasutat csakugyan itt építettük. A Sűket tanya teljesen elhagyatott volt. Az udvart felnőtte a gaz. Az öreg átkozódó remete a télen meghalt, s most nyomozzák, hogy ki az örököse.

Galambok kóvályogtak a kis ház fölött, fecskék locsogtak az eres alatt.

A hitvány sövénykerítésen bementem az udvarra, körüljártam s elgondoltam, hogy aki ott lakott, mennyi szenvedést vonszolt magával itt szerteszét.

nyomban elébe akarta küldeni, hogy végezzen vele; de a fiú fáradságára hivatkozva, nem ment. Különben is sem puskapora, sem golyója nem volt. A bestialis asszony maga ment puskaport szerezni, de már sörétet nem kapott. Letörte egy vas lábos fülét s abból formáltak úgy a hogy, két golyót.

November 21-én román ünnep volt s a falu lakossága nagyjából a korcsmában időzött. Purcseák a községen kívül, a sztrimbai országút mentén laktak. Az ünnep jó alkalmként kínálkozott a gaztett végrehajtására, mert otthon kevés ember volt, a fuvarozás szünetelt s így a tetten éréstől nem kellett annyira félniük. Be mentek ők maguk is a faluba a násznagyukhoz, hol csendes pálinkázással töltötték az időt. Mikor a férj kellőképpen elázott, az asszony fiát haza küldte a fegyverért s 8 óra tájt ő is elindult az urával. Utközben megbeszélés szerint találkoztak; de a fiú ingadozott. Az asszony megnyugtatta, hogy a dolog nem tudódik ki, a környék néma, csendes; s a maga vagyonából egy darab földet is ígért neki, míg nem a szerencsétlen legény beleegyezett. Erre az asszony elengedte az urát, az út szélére húzódott, a fiú 3 lépésnyire visszamaradt s lelőtte az apját. Azzal, mintha mi sem történt volna, visszafordult, egy istállóba belépőzva, puskáját a fedél alá elrejtette. Lefeküdt a jászolba s mint a kinek nyugodt a lelkiismerete, elaludt.

Az asszony mikor már biztonságba hitte a gyilkost, jajveszékelve futott a korcsmába, mire a nép a helyszínére ment s a már halott embert hazaszállították. Éjfél tájt beállított a fiú is s mint a ki mit sem tud, ártatlanul kérdezte, hogy mi történt? Mikor megmondták, hogy az ágyban agyonlőve fekszik az apja, egyedül levetkezett, befeküdt a másik ágyba s aludt tovább.

A korcsmában volt történetesen egy Beszterczéről Nagyilvára igyekvő csendőr is, aki jövet látta az asszonyt az út mentén egy fekvő alak mellett, sőt meg is szólította, hogy miért nem mennek félre a ló elől, mire az asszony azt felelte, hogy az ura holt részeg. Szeget ütött fejébe ez az elkésett jajgatás s az oláhszentgyörgyi csendőrség ezen a nyomon indulva el, hamarosan le is tartóztatta a gonosztevőket. A gyilkos fiú már az ügyesség fogházában várja méltó büntetését.

— **Olcsóbb lett a szesz.** A szeszkartell tudva, lévőleg 1907 augusztus 30-ig kötetett meg és csak az érdekelték egyhangú hozzájárulásával volt felbontható. Az ellentétek azonban a kartellben résztvevők között az utolsó hónapokban oly mérvet öltöttek, hogy az együttműködés lehetősége teljesen megszűnt annyira, hogy a minimális árakat sem voltak képesek megállapítani. Ez alapon a tőzsdebiróság a kartellszerződés megszüntetését ítéletileg kimondotta. Most azután, — mint a „Magyar Kereskedők Lapja” írja — a szeszgyárosok újból tárgyalnak egymással, hogy az eddigi eladási feltételek egyelőre fenntartassanak. És az eddig nyilvánult és az érdekelt körökből kiszivárgott hírekből következtetni lehet, hogy a kartellszerződés felbontása óta folytatott megbeszélések eredménye egy új központi eladási iroda felállítása lesz. Magától értetődik, hogy a szeszfinomítók mindent elkövetnek, hogy a mezőgazdasági szeszgyárakat is érdekükbe vonják, mert enélkül a terv keresztülvitele lehetetlen volna. Ami a szeszárak közelebbi alakulását illeti, daczára a tengeri és melasz árak tetemes emelkedésének, a felszabadult verseny folytán és a nem egy szeszgyárnál felhalmozódott óriási árúreszlet nyomása alatt lényegesen csökkent árakat várhatunk, annyival is inkább, mert Ausztriából rendkívül olcsó ajánlatokkal árasztják el Magyarországot. Az utóbbi körülményeknek főoka az, hogy a magyar szeszgyárak szeszfőlőslégüket, melyet a belföldön nem adhattak el, Bécsben helyezték el.

— **Állategészségügy.** Vármegyénkben a múlt hét folyamán az állategészségügy a következő volt: ragadós száj- és körömfájás: dési Négerfalva. Rühkór: dési Retteg; kékesi Szászmaricz ló. Bivalyvész: magyarlápasi Domokos. — Sertésvész: betleni Középfalva; csákgörbői Csákgörbő 3 u., Nagykeresztes, Szurduk; dési Alsókosály, Désakna, Csicsópolyan, Négerfalva, Szásznyires; kékesi Czege,

Kékes; magyarlápasi Berencze 8 u., Budafalva 10 u.; nagyilondai Csömény, Kornislaka, Oláhfordorháza, Szakatura; szamosujvári Kisjenő; Szamosujvár 5 u.

— „**Antidol**” a legjobb gyógyszer fejfájás, ideges fejfájás és nátha ellen. A szert nem kell bevenni, néhány csepp a tenyéren eldörzsölve s használati utasítás szerint belélegezve, azonnal megszünteti a bajt. Sok ezer ember használja s mindenki csak jót mond róla. Kérdezze ismerőseit, hogy használta-e már az „Antidol”-t, amely egyszerű hatásáért arany éremmel lett kitüntetve. Egy üvegecske ára 1 korona 20 fillér és 35-ször mulaszthatja el vele fejfájását. Kapható: Clemens Albert és Wolff Bogdán gyógyszerházaiban. 9—20

Irodalom.

* **Gyermekápolás egészséges és beteg napokban** ezimen igen jeles könyv jelent meg immár 4-ik kiadásban; Kneip Sebestyén plebános könyve után magyarul Huszár Károly székesfehérvári kanonoktól. A könyv 227 lapon foglalja az összes előforduló bajokat, s azok okszerű természetes gyógykezelését. Jó tanácsot ad a szülőknek gyermekeik egészséges nevelésére, miért is nélkülözhetetlen tanácsadó minden családban. Ára kötve 1 korona 20 fillér, mely összeg beküldése ellenében bérmentve küldi meg a kiadó Klöckner Péter kir. udvari könyvkereskedő Székesfehérvár.

Kiadja a szerkesztőség.

NYILT-TÉR.

„**KRISTÁLY**” gőzmosó- és vegytisztító-intézet Kolozsvárt. Telefon 500.

Férfi és női fehérneműek mosása és vasalása, ruhaneműek vegyileg tisztíthatnak. — **Désen képviselve: Fischer Ábrahám úr által, Széchenyi-tér 1. sz.,** hol árjegyzékek is kaphatók. 3—5

• Szállítás és csomagolás díjtalan! •

Hirdetések.

Sz. 287—1905.

Hirdetmény.

A dési (Szolnok-Dobokamegye) aut. orth. izr. hitközség új templom építésének kivételére kiküldött bizottsága Désen felépítendő új templom építkezési munkálataira **1905. évi december hó 31. napjának délutáni 2 órájára** az izr. hitközség jegyzői irodájának (Roth Pál-utca 6.) helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalást hirdet.

A versenyezni óhajtok felhívatnak, hogy a fentebbi munkákat végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. u. 2 órájáig a nevezett bizottsághoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz a 78,179 K. 04 fillér költségösszeg **5 százalékának megfelelő bánatpénz** készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és szerződési tervezet a hitközség jegyzői irodájában naponként d. e. 9—11-ig, d. u. 2—3-ig és 4—5-ig decz. hó 3-ától kezdve megtekinthetők.

Az ajánlatban megjelölendő, hogy ajánlattevő a tervek és költségvetésben foglalt munkákat, ezekben és a szerződési ter-

vezetben foglaltaknak megfelelőleg, mily **átalányösszegért** hajlandó végrehajtani.

Az ajánlatban külön megemlítendő, hogy az asztalos munkák közül a földszinti, emeleti padozatok és az ülőhelyekre együttesen mennyi esik s ezen munkákra kizárólag is tehető ajánlat.

A beérkezett ajánlatok felett az építési bizottság tetszés szerint végérvényesen határoz.

Dés, 1905. évi november hó 26-án.

Az építési bizottság nevében:

Majrovits Jakab, **Klein Nándor,**
hitközségi és bizottsági elnök. jegyző.

Szám: 2523—1905. tlkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A nagyilondai kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság, közhirrre teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak, özv. Mátyás Kasziané szül. Hem Trezsi végrehajtást szenvedő elleni 222 korona 96 fillér tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a nagyilondai kir. járásbiróság területén levő, Kisdoboka községben fekvő, a kisdobokai 19. sz. tjknvben A. I. 13—18, 27, 28, 30, 31. rend 39, 40, 409/a, 409/b, 437/z, 458a/25, 461/25, 475, 529, 530—532, 1286/a, 1287/b, 1466, 1561, 1569. hrszámu ingatlanokból a végrehajtást szenvedő 1/2 rész jutalékára 655 korona és a kisdobokai 19. számu tjkvböl A. I. 19—25. rszám alól a 135. sz. tjkvben A. I. 1—6. rszám alatt felvett 589/a, 589/b, 590, 678, 679/a, 679/b, 788—790, 793/a, 793/b, 794, 1035, 1036, 1066, 1067, 1068. hrszámu ingatlanból Matyies Gábor és neje Hem Rózaliának (a végrehajtást szenvedőtől megvásárolt) 1/2 rész jutalékára 432 korona 50 fillér ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1905. évi december hó 22-ik napján délelőtt 8 órakor** Kisdoboka községben a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881: november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. igazságügyminis-teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagyilonda, 1905. évi szeptember hó 10-én.

Dr. Horváth,
kir. aljbíró.

Sz. 2525—1905. tlkvi

Arverési hirdetményi kivonat.

A nagyilondai kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Petrucz Tódor végrehajtást szenvedő ellen 143 kor. 90 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagyilondai kir. járásbiróság területén levő, Oroszmező községben fekvő, az oroszmezői 89. sz. tjkvben A. I. 1, 3, 4, 6. r. 195, 196, 587, 729. hrsz. ingatlanokra és 2802/269023. rész erdőilletményre 657 kor. és a 392. sz. tjkvben A. I. 1. r. 499 hrsz. ingatlanra 26 korona ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést azzal, hogy az árverés által a 89. sz. tjkvben C. 1., illetve C. 18. alatt és a 392. sz. tjkvben C. 1., illetve C. 9. alatt a Petrucz Matyiej, illetve özvegy Petrucz Szilárdné javára bekebelezett életfogytiglani haszonélvezeti jogok nem érintetnek, elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1905. évi december hó 22-ik napján d. u. 2 órakor** Oroszmező községben a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

NAGY KARÁCSONYI VÁSÁR!

ÉRTESÜLÉSÜNK SZERINT

TESZLER és BROD divatárú-kereskedők

DÉSEN, Főtér 12. sz. alatt

nagy karácsonyi vásárt rendeznek.

Karácsonyi és újévi ajándékok:

Ruhaszövetek, Posztók, Zibelinek,

Parketok, Flanellek, Kartonok,

Vásznak, Harisnyák stb. a leg-

olcsóbban beszerezhetők lesznek.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok fent irt becsárának 10%-át készpénzben. vagy az 1881. év. LX. t.-cikk 42. §-ában megjelölt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-ső napján 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cikk 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A nagyilondai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagyilonda, 1905. évi szeptember hó 10-én.

Dr. Horváth,
kir. aljbíró.

Sz. 2600—905. t.lkvi.

3—3

Hirdetmény.

Oláhvásárhely község telekkönyvei általános tagosítás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendeletre képest átalakítottak s ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi 29. t.-cikk és az 1889. évi 38. t.-cikk, ugy az 1891. évi 16. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottatik.

Ehhez képest az átalakítási munkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás Oláhvásárhely községében 1906. évi április hó 2-ik napján fog kezdődni és vég befejezésig fog tartani.

Ennélfogva felhívtnak mindazok:

1. kik a tjkvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a t.lkvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de t.lkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az állításra az 1886. évi 29. t.-cikk 15—18. és az 1889. évi 38. t.-cikk 5, 6, 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó t.lkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték-elengedés kedvezményétől is elesnek;

3. mindazok, kiknek javára a tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, avagy megszűnt egyéb jog van nyilvántartva bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek;

4. továbbá felhívtnak az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, avagy meghatalmazottaik által jelenjenek meg és az új t.lkvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi t.lkv végleges átalakítása után a téves bevezetések-ből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

Kékes, 1905 október 31-én.

Weress Ferencz,
kir. járásbíró.

Szám: 6748—1905. t.lkvi.

Árverési hirdetmény.

A dési kir. törvényszék, mint t.lkvi hatóság, közhirre teszi, hogy a dési Somesana bank végrehajtónak, Gozsa Dumitru és Goron Mária pecsét-szei lakosok végrehajtást szenvedők ellen 333 és 200 korona s járuléka iránti végrehajtási ügyben az árverést végrehajtást szenvedők, a 333 korona követelésre nézve Gozsa Dumitru és Goron Mária, a 200 korona követelésre nézve csak Gozsa Dumitru ellen elrendelte s meghagyja a keblt t.lkvi irodának, hogy az árverést a pecsét-szei 134. és 1028. sz. tjkvbe jegyezze fel.

Minek folytán a kir. törvényszék kerületében fekvő, s a végrehajtást szenvedő Gozsa Dumitru nevén levő pecsét-szei 1022. sz. tjkvben A. + 1. rend 3350. hrszám alatti egész ingatlan 100 kor., a 134. sz. tjkvben A. I. 2. rend 1289—1298. hrszám alatti ingatlanokból Gozsa Dumitru megillető $\frac{3}{6}$ -od, Goron Máriát megillető $\frac{1}{6}$ -od tulajdonjándóságai 1266 korona 67 fillérben megállapított kikiáltási árban 1906. évi február hó 8-ik napján délelőtt 10 órakor Pecsét-szeg községében dr. Mihály Tivadar ügyvéd vagy helyettese közbejövetele mellett megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek mellett fog eladás alá kerülni, u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók — végrehajtató kivételével — tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvény-cikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

3. Vevő köteles a vételárát három egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 20 nap alatt, a másodikat, harmadikat ugyanazon naptól számított 40, illetőleg 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 5% kamatokkal együtt szabályszerű letéti kérvény mellett az 1881. évi december hó 6-án 39425. sz. szabályrendeletben előírt módon a dési kir. adó, mint letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. törvényszék t.lkvi irodájában és Pecsét-szeg község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. törvényszék, mint t.lkvi hatóság.
Désen, 1905. év november hó 9-én.

Hersényi,
kir. törvényszéki bíró.

Hirdetések felvétetnek

a kiadóhivatalban

Kossuth Lajos-utca 4-ik szám.

Iszákosság nincs többé!

Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cozaporból. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvenessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt felesleg, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejt, mi okozta javulását.

Coza a családok ezreit békítette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegényes becstelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják, egy próba adagot és egy köszönő irattal telt könyvet díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhesen biztos hatásáról. Kezessékünk hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

25—52

INGYEN PRÓBA 378. sz.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje meg ma az intézetnek.
(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendőek.)

COZA INSTITUTE

(Dept. 378.)

62, Chancery Lane,
London, Anglia.

40 katasztrális holdon

fekvő faiskoláink Erdélyben a legnagyobbak és leggazdagabbak. Szakszerű, szorgalmas munkáltatás által tenyésztéseink nagyon szépek, úgy, hogy szükséglet esetén fák és növények beszerzése tőlünk nagyon is ajánlható.

Készlet: 80.000 gyümölcsfa

különböző alakokban és a legnemesebb fajokban.

Gyümölcsvadonczokban készlet egy millió
Erős növények.

Gledicsia legjobb kerítésnövénynek. Készletünk 1 millió.

Akácza erdősítésre alkalmas, egy millió.

Diszcserjék sétatér, magános fák.

Árjegyzék ingyen!

Faiskoláink meatekintésére az érdeklődőket tisztelettel meghívjuk

Fischer és Társa

faiskolák

Nagyenyed (Alsófehérm.)

4—6

POLONYI ÉS KANYÓ

üveg-, porcellán- és lámpa-kereskedése

DÉS, (FŐTÉR.)

Ajánlja dús választéku gyári raktárát legelőnyösebb árak mellett. Porcellán és fayence étkező kávé és teás készletek egyszerűbbtől a legdiszesebb kiállításig. Menyasszonyi kelengyék, alkalmi ajándéktárgyak. Majolika üveg és porcellán disztárgyak. Sörös, boros- és liquer-készletek cristall és színes kivitelben, asztali és függő lámpák, gazdasági lámpások, alpacca és china-ezüst evő-eszközök, kőedények, tükrök és képkeretezés, épület üvegezés.

Vidéki megrendelések pontosan, azonnal eszközöltetnek.

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVÍZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES ÍZŰ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdájában Dés 1905.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.